

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7S/57/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9014010033
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Judita Juráková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:9014010033.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Judity Jurákovvej a členov JUDr. Tamary Sklenárovej a JUDr. Juraja Tymka, v právnej veci žalobcu: E. B., H.. XX.X.XXXX N. E., C. R. H. C., Z. L. Č.. XXX/XX, zastúpený: JUDr. Vladimír MILAS, advokát, so sídlom: Prešov, Masarykova 13, proti žalovanému: Generálny štáb ozbrojených síl SR, Bratislava, Kutuzovova č. 8, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. KaNGŠ-147/3-24/2013 zo dňa 17.12.2013, takto

rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a**.

Žalobcovi sa nepriznáva právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Rozhodnutím žalovaného č. KaNGŠ-147/3-24/2013 zo dňa 17.12.2013 žalovaný ako orgán vecne príslušný podľa ust. § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, ďalej len „SP“, zamietol odvolanie žalobcu proti personálnemu rozkazu riaditeľa personálneho úradu č. 8110 zo dňa 4.9.2013 vo veci prepustenia zo služobného pomeru a rozhodnutie potvrdil, s poukazom na ust. § 70 ods. 1 písm. f/, § 70 ods. 4 písm. b/ a § 13 ods. 3 zákona č. 346/2005 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení nesk. predpisov, ďalej len „ZoŠSPVOZ SR“.

Z dôvodov rozhodnutia žalovaného vyplýva, že dôvodom skončenia služobného pomeru odvolateľa podľa § 70 ods.1 písm.f) zákona č. 346/2005 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) je skutočnosť, že trestným rozkazom Okresného súdu v Prešove č. 0T/136/2013-58 zo dňa 30.06.2013 (ďalej len „trestný rozkaz“) bol odvolateľ odsúdený pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods.1 Trestného zákona, ktorý je úmyselným trestným činom. Tohto zločinu sa odvolateľ podľa vyššie uvedeného trestného rozkazu dopustil tak, že dňa 29.06.2013 v čase o 08.35 hod. riadil svoje osobné motorové vozidlo zn. K. F. ev.č. E.-XXXCX po štátnej ceste III. triedy v obci Z., kde bol zastavený hliadkou Krajského dopravného inšpektorátu Košice z dôvodov prekročenia povolenej rýchlosti. Odvolateľ sa podrobil dychovej skúške na prítomnosť alkoholu, ktorou bola zistená prítomnosť alkoholu v jeho dychu v množstve 1,77 promile. Dychová skúška bola vykonaná prístrojom Drager Alcotest ARFM 0155. Za tento skutok uložil súd odvolateľovi peňažný trest vo výške 300 EUR.

Žalovaný sa podrobne zaoberal s odvolacími námietkami žalobcu, ku ktorým uviedol, že žalobca sa odsúdením už nestal bezúhonným podľa ust. § 13 ods. 3 ZoŠSPVOZ SR, tvrdenie o dvojnásobnom postihu neakceptoval, vzhľadom na administratívne rozhodnutie, ktoré nie je totožné s rozhodnutím v

trestnej veci, kde bol žalobca právoplatne odsúdený za požitie alkoholu za volantom podľa ust. § 289 ods. 1 Trestného zákona.

Podľa ustanovenia § 92 ods.2 Trestného zákona, ak ide o odsúdenie na tresty uvedené v § 32 písm.b) až k), k zahladeniu dochádza ich vykonaním.

Podľa § 93 ods. 1 Trestného zákona, ak bolo odsúdenie zahladené, hľadá sa na páchatel'a, ako keby nebol odsúdený.

Na účely § 70 ods.1 písm. f) zákona však nemajú vyššie uvedené skutočnosti žiadny právny význam. Významné je výlučne len to, či odvolateľ bol alebo nebol právoplatne odsúdený, pričom ani zahladením odsúdenia sa na skutočnosti, že došlo k jeho právoplatnému odsúdeniu, nič nemení.

Pokiaľ ide o doterajšie pôsobenie odvolateľa v OS SR, kvalitné plnenie úloh, riaditeľ personálneho úradu nemohol prihladiť na tieto skutočnosti, pretože z dikcie ustanovenia § 70 ods.1 písm. f) zákona - jeho obligatórneho charakteru, nemá správny orgán možnosť po splnení hmotnoprávnej podmienky pre prepustenie zo služobného pomeru, ktorou je existencia právoplatného trestného rozsudku, ponechať odvolateľa v služobnom pomere. Zákon mu ukladá povinnosť odvolateľa zo služobného pomeru prepustiť. Vzhľadom k tomu, že trestný rozkaz Okresného súdu Prešov OT/136/2013-58 zo dňa 30.06.2013 na základe, ktorého bol odvolateľ právoplatne odsúdený za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods.1 Trestného zákona.

V zmysle § 70 ods. 1 písm.f) zákona služobný pomer profesionálneho vojaka sa skončí prepustením, ak bol právoplatne odsúdený pre úmyselný trestný čin alebo pre trestný čin na nepodmienečný trest odňatia slobody. Uvedený dôvod skončenia služobného pomeru je obligatónym dôvodom a keďže neexistujú dôvody, pre ktoré by bolo možné napadnúť právoplatné súdne rozhodnutie mimoriadnym opravným prostriedkom, bol riaditeľ personálneho úradu povinný vydať personálny rozkaz o prepustení odvolateľa zo služobného pomeru.

Žalobca proti vyššie uvedenému rozhodnutiu žalovaného podal v zákonnej lehote žalobu.

Žalobné dôvody :

- prepustenie zo služobného pomeru považuje za neprimerane prísne,
- skutku sa dopustil v služobnom voľne,
- fikcia zahladenia odsúdenia nastala podľa § 92 ods. 2 Trestného zákona vykonaním trestu,
- v ust. § 70 ods. 1 písm. f/ ZoŠSPVOZ SR rozlišuje pojem prečin, ktorý je úmyselným trestným činom a pojem zločin a používa odkaz na konkrétne ustanovenia Trestného zákona, preto obsahové odlišnosti v zákone použitých týchto špeciálnych pojmov je potrebné správnym gramatickým výkladom pri aplikácii ust. § 70 vnímať odlišne ak ide o:

a/ právoplatné odsúdenie za prečin, ktorý je úmyselným trestným činom,

b/ právoplatné odsúdenie za zločin, aj keď sa na neho hľadá akoby nebol odsúdený, bez ohľadu na to, či bolo toto odsúdenie zahladené, s dôsledkami a závažnosťou trestného činu,

- zo samotného znenia ust. § 70 ods. 1 písm. f/ cit. zákona nie je možné vyvodiť, že rovnako platí tak pre zločin ako aj na prečin /pre prečin túto vetu nie je možné použiť/, citujúc ďalej ust. § 34 ods. 4 Trestného zákona,

- za tú istú vec je postihovaný dvakrát,

- v čase, keď veliteľ Práporu radiačnej, chemickej a biologickej ochrany Q. napísal návrh na prepustenie zo služobného pomeru profesionálneho vojaka, už dôvody uvedené v návrhu na prepustenie neboli relevantné, nakoľko už Trestný rozkaz Okresného súdu v Prešove bol právoplatný, peňažný trest bol vykonaný jeho zaplatením a na osobu páchatel'a sa hľadalo ako keby nebol odsúdený, personálny rozkaz č. 8110 zo dňa 4.9.2013 je v rozpore s uvedeným stavom.

K žalobe sa vyjadril žalovaný dňa 28.11.2014. Z obsahu tohto vyjadrenia vyplývajú tie isté skutočnosti, ktoré boli predmetom odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovaného. Žalovaný sa nad rámec skutkových okolností zaoberal s pasívnou legitimáciou v podanej žalobe a tvrdil, že Generálny štáb OS SR nemá právnu subjektivitu. Zahľadanie trestu, ktorý bol uložený na základe Trestného rozkazu č. OT/136/2013 zo dňa 30.6.2013 Okresného súdu v Prešove nastane až dňa 1.7.2016, preto tvrdenia žalobcu v podanej žalobe o bezúhonnosti neobstoja. Dôvody prepustenia v druhostupňovom konaní neboli dopĺňované, dôvodom prepustenia žalobcu zo služobného pomeru bola skutková podstata uvedená v ust. § 70 ods. 1 písm. f/ cit. zákona č. 346/2005 Z.z. v znení nesk. predpisov.

Súd v konaní podľa ust. § 247 a nasl. O.s.p. po preskúmaní obsahu administratívneho spisu žalovaného dospel k záveru, že žaloba nebola dôvodná.

Podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola ukrátená na svojich právach rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa ust. § 250 ods. 4 O.s.p. pri rozhodnutí správneho orgánu v správnom konaní je žalovaným orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni. V poslednom stupni rozhodol Generálny štáb ozbrojených síl SR, preto tvrdenie žalovaného o vecnej pasívnej legitimácii nie je správne.

Žalobné dôvody žalobcu v ich celkovom zhrnutí súd nepovažoval za dôvodné.

Žalobca na základe Trestného rozkazu č. OT 136/2013 zo dňa 30.6.2013 bol uznaný za vinného zo skutku kvalifikovaného podľa ust. § 289 ods. 1 Trestného zákona, v spojení s § 56 ods. 1, 2 Trestného zákona, s uložením peňažného trestu - 300,- EUR a trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov na tri roky, podľa § 61 ods. 1, 2 trestného zákona.

Podľa ust. § 10 ods. 1, prečin je

a/ trestný čin spáchaný z nedbanlivosti alebo

b/ úmyselný trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov.

Námietka žalobcu, ktorá spočívala v tom, že ust. § 70 ods. 1 písm. f/ je potrebné vykladať tak, že pre prečin uvedené ustanovenie nie je možné použiť a podľa následkov odsúdenia, že v podstate nejde o úmyselný trestný čin, vzhľadom aj na primeranosť pri ukladaní trestu, s odkazom na ust. § 34 ods. 4 Trestného zákona, táto žalobná námietka neobstoja.

Podľa ust. § 70 ods. 1 písm. f/ ZoŠSPVOZ SR, služobný pomer profesionálneho vojaka sa skončí prepustením, ak bol právoplatne odsúdený za prečin, ktorý je úmyselným trestným činom alebo zločin, aj keď sa na neho hľadalo ako keby nebol odsúdený, bez ohľadu na to, či bolo odsúdenie zahladené.

Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že pre prepustenie žalobcu zo služobného pomeru profesionálneho vojaka stačilo, ak bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin alebo trestný čin spáchaný z nedbanlivosti, čo je práve ust. § 289 ods. 1 Trestného zákona, s ďalšími citovanými podmienkami v tomto ustanovení. Trestný rozkaz Okresného súdu Prešov č. OT 136/2013 nadobudol právoplatnosť dňa 1.7.2013, zahladenie tohto trestu nastane dňa 1.7.2016, teda bola splnená zákonná podmienka na použitie ust. § 70 ods. 1 písm. f/ ZoŠPVOZ SR na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru.

Právna úprava v zákone o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl, obdobne ako napr. zákony o hasičskom a záchranom zbore, upravujúce prepustenie štátneho zamestnanca, resp. profesionálneho vojaka zo služobného pomeru je obligatórnej povahy, a v podstate oveľa prísnejšia ako pre civilných zamestnancov. Preto každý, kto pracuje v týchto službách musí mať na zreteli tie následky, ktoré takáto zákonná úprava pre porušiteľov cestnej premávky prináša. V danom prípade, ak žalobca dňa 29.6.2013 riadil osobné motorové vozidlo zn. K. F. ev.č. E.-XXX L. po štátnej ceste III. triedy v obci Z. pod vplyvom alkoholu, následok uvedeného skutku sa považuje za prečin ohrozenia, pri ktorom sa môže ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značná škoda na majetku.

Žalovaný preto nemal inú možnosť, ako sa podriadiť zákonnému ustanoveniu § 70 ods. 1 písm. f/, ZoŠPVOZ SR, ktorý prečin sa kvalifikuje podľa ust. § 10 ods. 1 písm. b/ ako úmyselný trestný čin podľa zákona č. 300/2005 Z.z., za ktorý sa v danom prípade podľa ust. § 289 ods. 1 ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov.

Súd z vyššie uvedených dôvodov nemohol považovať námietky žalobcu za relevantné, najmä s prihliadnutím na osobu žalobcu, ktorý doposiaľ bol na pracovisku kladne hodnotený a vedie usporiadaný rodinný život, avšak, uvedené neovplyvňuje výsledok správneho konania, podľa ktorého bol administratívne postihnutý. Je potrebné tiež rozlišovať trestnú zodpovednosť a konanie o obžalobe prokurátora, ktorý podľa § 234 ods. 1 Trestného poriadku bol povinný podať obžalobu v superskrátenom konaní pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, aj keď mimo výkonu štátnej služby, keďže obidve konania sú odlišné a nemajú priamu súvislosť, iba nepriamu a to pokračovanie vo veci služobného pomeru, ktorý je ukladaný žalovanému obligatórne.

Ak súd po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe /ďalej len „v medziach žaloby“/ dospel k záveru, že rozhodnutia a postup správneho orgánu v medziach žaloby sú v súlade so zákonom, vysloví rozsudkom, že sa žaloba zamieta.

Žalobcovi sa nepriznala náhrada trov konania, keďže v konaní nebol úspešný /§ 250k ods. 1 prvá veta O.s.p./.

Rozsudok bol prijatý v senáte pomerom hlasov 3 : 0 (ust. § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení novely uskutočnenej zákonom č. 33/2011 Z. z. účinné od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Najvyšší súd SR v Bratislave prostredníctvom Krajského súdu v Košiciach, a to písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 O.s.p., konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.